

Ho més drets sense devers.
Ho més devers sense drets.
Els drets individuals són imprescriptibles. Hegelians i ingarantibles. • Legislar la Llibertat baix pretext de garantir-la, és cometre atentat contra ella. • La llibertat propia acaba allí hont comença la llibertat ajena. És lícit, doncs, al individu fer tot lo que no perjudiqui a un altre. • L'embrutit milionari que baix pretext de mentida moralitat y a la sombra de sas riqueses mal adquiridas persegueix a qui critica sos vicis y la societat qu'els consent, és un dels sens més envilit, degradats y despreiables de la Naturalesa. •

PERIÒDIC POLÍTIC VERMELL

LA TRAMONTANA defensa els principis liberals més avançats, sense mistificacions ni atenuants de cap mena, tant si es ven perseguït per hipòcrites fanatats, com si sent l'aplasto de la gran vortorolament honrada y digna. • La TRAMONTANA en política defensa sempre al més avançat contra el més reaccionari, y sosté la necessitat d'una gran reforma social que transformi el mode de ser del productor, avuy supeditat al capitalisme. • La TRAMONTANA no està afiliada a cap partit, servint els interessos generals de la llibertat sens compromissos ni preocupacions de sociari.

La salut del poble és la suprema ley

La TRAMONTANA és el periòdic qu'es publica en idioma català més avançat en idees polítiques, religioses y d'economia social

El Treball és la primera necessitat

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Espanya, 1 pesseta trimestre.—Estranger, 3
Las suscripciones se pagan por anticipado

ADMINISTRACIÓ: Carrer de Ponent, n.º 1, 1.ª, BARCELONA
Pels pagos s'admeten llibranças del Giro Métrou, lletres de Banq cobro y sellos de 15 céntims. No s'admeten llibranças especials de periodics.

PREUS DE VENDA
Número solt, 5 céntims.—30 exemplars, 1 pa.
Surit a llum puntualment cada divendres

EN CUMPLIMENT D'UN DEBER

Quan es professan honradament unas idees y es creu qu'ellas en si solas són prou t bones y justas para obrirse pas tard ó de joyn fins al meix cor de sos adversaris, lo primer que precisa, pera no falsejar l'esperit de justicia que las informa, és qu'els seus partidaris, en tot y per tot lo qu'a tals idees fassa referencia, enmotijin sas accions en la més sana moral y acceptin y defensin la més pura veritat, en la seguretat de que tant sols per aquest camí pot anarse al tnomí d'ideals generosos y de progrés innegable.

Dihem aixó d'entrada en aquest article, perquè venint obligats, com venim, a ocuparnos del meeting que diumenge es realisá a la plassa de toros d'aquesta ciutat, entenem que no tenim més remey que dir la veritat de lo que pensam sobre aquell acte a la classe obrera, per més qu'aquesta veritat pugui amargar, perquè aixis creyem qu'es de rahó y de justicia y fins de conveniencia ferho, y nosaltros som, havem sigut y serém sempre dels que fem lo que creyem del nostre deber sens envarinarnos pels aplausos ni arredrarnos per las censuras de que poguem ser objecte. Nostros esforçam en pro y benefici de la classe obrera no els fem amb altre desitj qu'el de quedar be am la nostra conciencia y enalitr las nostras idees y res més.

Consti, doncs, que, per lo que creyem qu'és el cumpliment d'un deber, aném a ocuparnos del meeting de la plassa de toros.

A iniciativa d'alguns individus als qui sembla que certas novas aficions els hagin trastornat l'equilibri cerebral, es demaná apoyo a las colectivitats obreras de Barcelona més afectas á tot lo adelantat para celebrar a la plassa de toros un gran meeting monstruo de propaganda para tractar de l'organissacio de la classe obrera. Y com la paraula organissacio, diguin y fassin lo que vulguin els desorganissadors, es sempre simpática a la classe treballadora, las seccions aprentaren els seus recursos, y amb aquets y amb el nom de las societats donants es convocá un meeting a la plassa de toros, no para tractar de l'organissacio de la classe, sino, deya el cartell, para TREBALLAR y preparacione PA FER TOTHOM.

A consecuencia d'aixó y de lo que s'anava dihent a actio voce entre la classe obrera, y en particular entre las societats en quin nom es hia el meeting, va fer qu'anés cundint una com especie de protesta moral, que determiná que la majoria dels elements obrers actius de Barcelona es proposessin no assistir a la plassa de toros el diumenge per no autorisar si algun disbarat allí podia proposarse ó ferse que resultés en perjudici de las organissacions obreras. No s'arribá a la protesta, que s'hi hauria arribat, per no donar greix a la burguesia y a

partits menos avançats. Fero succedí lo que tots sabem: una espantosa solstas regná el diumenge a la plassa de toros, ja que, a pesar de tots els esforços dels organissadors y de contar am 37 societats adheridas y d'asistirse a molta gent de l'era para que vinguesen a TREBALLAR el diumenge aquí, no es recuiren més enlla de dos mil personas. El gran meeting monstruo de la plassa de toros resultava propi para celebrat a la laterna del Mico.

Y per si algun dupte quedés sobre lo acertada que va estar la classe obrera barcelonina no acudint a aquella reunió, desvanecut quedá am lo que digueren alguns oradors parlant de un balog de sang que no es podia fer per falta de concurrencia, lo qu'obligá a que algun del public hi prengues part am molt bon acert afirmant el verader revolucionarisme y fent constar, com a membre d'una societat adherida, qu'aquestas no es feyan responsables ni acceptavan res de lo que allí pogues succehir, encaminantse la reunió a altres fins qu'els de la organissacio de la classe obrera.

Si las llistons poguessin valer a la gent que está obccada, però que professa am bona fé una idea, no duptem que la llisto de diumenge tindria de deixar cambiats com una mitja als iniciadors y patrocinadors d'una cinapallada qu'afortunadament evitá el bon sentit de sos compenys, y que no podia alavorir més qu'als eterns enemics del obrer. Mes sabem per llarga experiencia lo que cega a certs imperaments l'apasioname, y ja no pretenim que treguin fruit de tal llisto, perquè sabem qu'es picar en ferro fret; però si pretenim d'ells, y fins dret a exigir tenim, que no s'enganyi a las organissacions obreras parlantlos de lo qu'els siga simpatic para treurela recursos y preposantse després fins molt diferents. Qui vulgui treballar promovent balogs de sang que sols resultaran sempre confuccion de ridicules, ó cosa pitjor, allí ell s'ho arregi com pugui y busqui a qui vulgui, que ben lliure y responsable és de sas accions, però dihentli la veritat de sos propósitos, ja que fer altra cosa es enganyar, y, cem ja havém dit al principi, l'engany no té d'entrar per res en la propagació d'idees qu'entrayin progrés y justicia.

Qui siga enemic de l'organissacio, lo primer que té de fer és no acudir may a demanar res a las societats organissadas, perquè fentho aixis lo que fa am lo cap ho desfa am la cua.

Molt més tenim y voldriam dir sobre aquest tema; mes rahons de prudencia que fàcilment compendrán els nostros lectores ens obligan a callar ros gantnos els punys y tancant aquí els nostros comentaris.

Consti, no obstant, que sempre que enten-guem qu'es conduixi ó tracti de conduir per mal camí a la classe obrera, siga mal intencionadament, com de vugadas succedix, ó siga de bona fé, com creyem qu'aquesta vegada ha succedit, nosaltros, siga qui vulga que tal fassi,

com entenem qu'es un deber nostro ineludible el veillar pel be en general de la classe a que pertencem, y en particular de las idees que són la gloria de la nostra vida, acudirem sempre a dir nostro parer en la qüestió y a aconsellar lo que creyem més convenient costi el que costi y pesi a qui pesi, disposats per igual a sufrir inalterables las furias y las persecucions de las classes privilegiadas y dels poders públics, que tant de temps ja ta que sufrim, com a sentir las censuras apasionadas de qui no sub prendre las idees am la atesa de miras am que las prenem nosaltros.

Vilaverst 2 de Janer de 1893

Estimar company: Permètem que desde las columnas del teu valent semanari fassi una ó dugas preguntas d'investigat y mogut sempre arcalde de Vilaverst: • Et'm saberia digu'mper president de la corporació municipal, si els drets que ja fa dos anys ven treure de la dipositaria per donar als mossos ó quintos del referit any, n'han cobrat ó en varen cobrar cap?

Y, també, si es qu'ho vulgui dir, sab si dels set testimonis que van ser hi sobre l'assumpio dels consums de Maria Olier han cobrat cinc pesetas cada un, com la dignissima corporació va bé estimar condonarli, y qué tals pesetas ja han sortit de la dipositaria?

Espero la contesta assentat, fumantme un cigarret y refilantme el bigoti.
At! Tant ó desitjaria saber quin dia són els senyalers per sessions públics, perquè no sigui cas que passi a un altre lo que tu passarme a mi, qu'acudint a casa la Vila per sentir la sessió, s'em tragué d'allí amb el pretext de que aquell dia no era dia de sessió, y com que jo sé de cert que hi havia sessió, aqueixa no me la callo. Y si vosté, senyor arcalde, es val d'aquesta manera per amagar l'ou al poble, no li diré més qu'allé que diuen els castellans: Lo que jure somard.

JOSAP SOLI MISSA

EL DIA DELS REYS

(CONTSAT)

En Pepet és un noyet que no més conta set anys, mimantlo am coixos alanyis el seu pare, 'statisit.

Aquest és un empleat que sol cobrar un bon sou, y el gantir molt no li cou, peaque lo cobra de l'Estat.

Deis Reys se ve la diada, y am banderas y trompetas gasta un grapat de pesetas en qualsevuga portada.

Las coixas en el balcó perqué prenguin la serena, amb jugnets de tota mena perquè hi hagi variació.

En Pepet, de bon natí, se desperta diligènt, y al balcó s'en va simitent per veure qué troba allí, y al veureu queda parat, amb un plau: qu'és de lley,

LO QU'ENS PORTAN ELS REYS

Els reys magres de Madrit
á la quitxalla espanyola,
els han dut aquesta nit
de joguinas un enfit
perque hi puguin fer tabola.

Dos papàs veyent això
y no estant per tals bromadas,
volen fe' una coalició
perque acabi la funció
amb un pet de garrotadas.